

hæves, passer ikke. Ejendommene paa de fede Egne ere jo i sin Tid købte til en høj Pris, netop fordi de ligge i de fede Egne. En Mand, der har en Ejendom, der ligger paa de magre Egne i Jylland, kan sidde akkurat lige saa godt i det som en Mand, der har en Ejendom paa Lolland. Dette med de fede Egne er det samme Argument, som man anvender, naar vi kun skulle have $\frac{2}{5}$ til vore Jernbaner ovre paa Lolland-Falster, men den Slags Argumenter gælde til Wandsbeck. Er en Ejendom købt til en høj Pris, maa der svares saa meget større Renter.

Saa gjorde det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (N. P. Jensen), den Bemærkning, at det var særlig de store Jordbrugere, der dyrkede Sukkerroer. Men det er fuldstændig forkert, der er mange smaa Roedyrkere. Der fandtes fornylig en Statistik i lolland-falsterske Blade over, hvor mange smaa Roedyrkere der var. Hvis jeg ikke tager meget fejl, var det langt overvejende Antal Roedyrkere til Sukkerfabrikken i Nykøbing smaa Roedyrkere. Men med Hensyn til de store Roedyrkere vil jeg sige, at man selvfølgelig skal yde ogsaa dem den Retfærdighed, som er fornøden, og de store Jordbrugere ere væsentlig Forpagtere, som have forpagtet deres Gaarde for en vis Afgift under bestemte Betingelser. Det er disse Forhold, vi her gaa hen og forrykke.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg vil ikke have det opfattet saaledes, som om jeg i nogen Maade har talt for — og der er jo heller ingen, der kan udlægge det saaledes —, at Sukkerfabrikkerne skulde have mere Beskyttelse, men jeg kunde meget ønske, at man kom til en helt anden Form for disse Ændringsforslag, der ere stillede af Finansministeren, end den foreliggende. Jeg tror, at det vilde være det heldigste, hvis man nu kom dertil, at Raaproduktet, det uraffinerede Sukker, overhovedet ikke betalte Afgift, og hvis man da maaske kunde komme til et saadant Resultat, at der blev betalt en lille Told af importeret Raasukker, saa at der blev en Difference mellem det indenlandske Produkt og det udenlandske, vilde man komme Roedyrkere til Hjælp paa en Maade, som jeg tror var retfærdig, og det kunde man godt gøre indenfor de af Finansministeren angivne Rammer. Jeg skal forsøge paa at stille et saadant Forslag til tredje Behandling, hvis den højtærede Finansminister vil hjælpe mig med mellem anden og tredje Behandling at faa udregnet, hvor meget et saadant Forslag kan andrage med Hensyn

til Beskyttelsen, Roedyrkerne og med Hensyn til Statskassen.

Anders Nielsen: Jeg ønsker at gøre den korte Bemærkning, at naar det ærede Medlem nu igen henviser til det Hastværksarbejde, han har anket over gentagne Gange, i Forbindelse her med det foreliggende Spørgsmaal, skal jeg sige, at det ærede Medlem maa takke sig selv for, at der er denne Uoverensstemmelse mellem Betænkningen og Ændringsforslagslisten. Det skyldes ikke Hastværksarbejde i Udvalget, men det skyldes, at det ærede Medlem i sidste Øjeblik ændrede sin tidligere Beslutning.

Rørdam: Det er fuldstændig rigtigt. Jeg havde agtet til 2den Behandling at opstille et Ændringsforslag til denne Lov, men da jeg ikke kunde faa de finansielle Beregninger over dette Forslag, inden Betænkningen blev afgiven, da Betænkningen skulde afgives i meget stor Hastighed, saaledes som hele dette Arbejde er gaaet, ønskede jeg at trække Forslaget tilbage. Da var allerede Betænkningen trykt, saa jeg kunde ikke faa Ændringsforslaget taget tilbage i Betænkningen, men det er senere taget tilbage paa en Ekstraliste.

Anders Nielsen: Det er umuligt for et Udvalgs Ledelse at anlægge sit Arbejde paa, at Udvalgsmedlemmerne forandre deres Stilling i sidste Øjeblik.

Rørdam: Jeg maa sige, at det manglede dog bare, at man under en Toldlovbehandling som denne i Udvalget ikke skulde have Lov til at ændre sine Ændringsforslag, at man paa Forhaand skulde være saa klar, at man straks kunde sige: Nu stiller jeg et Forslag, og det maa I ikke rette en Tøddel i, det bliver, som jeg nu en Gang har stillet det. Det tror jeg ikke, at man har krævet nogen Sinde under en Udvalgsbehandling. For Resten viser det sig, at de Herrer ogsaa have ændret deres Forslag paa mange Punkter.

Rasmus Hansen: Den ærede Ordfører udtalte, at nu fik vi en Nedsættelse af Beskyttelsen paa Sukker. Jeg vil dertil sige: Ja, gid det var saa vel. Men jeg har nærmest den Opfattelse, at det modsatte er Tilfældet. Jeg har i de sidste Dage været ved at undersøge, saa godt jeg har kunnet, dette Forhold. Jeg indrømmer, at det ikke er saa nemt at komme til Bunds i, men jeg er dog nærmest kom-